[Niels Mørk.]

det vel ikke være noget ukendt, at de danske arbejdsgiveres bidrag til de sociale ydelser i det hele taget ligger langt, langt under, hvad der er tilfældet i de øvrige nordiske lande. I denne forbindelse er det vel rimeligt at pege på — det har været gjort før — at det socialdemokratiske Sverige og det borgerlige Norge for længst har indført tillægspension finansieret stort set over produktionen.

Hvad angår de nuværende pensionisters forhold, som flere har været inde på, er der for mig ingen tvivl om, at der her foreligger et efterslæbsproblem. Fra 1965, da vi fik pensionstillæg indført, til og med 1967 er der sket et fald i dækningsprocenten. Dette fald er fortsat, og sandsynligvis er det forstærket i 1968. Det er vel nok rigtigt — det må det være — hvad ministeren har sagt i denne forbindelse, at dækningsprocenten ikke er sakket agterud, ikke er sakket bagud, det er muligt, det er sådan, men i hvert fald er den ikke forbedret gennem de år, der er gået, i forhold til den udvikling, der er sket på arbejdsmarkedet.

Med hensyn til en automatisk regulering af pensionerne i forhold til lønudviklingen synes jeg også, at det kun er en retfærdighedsbehandling over for pensionisterne, fordi de ikke får fuld dækning for prisstigningerne. I den forbindelse er det jo også påvist og dokumenteret af socialforskningsinstituttet, at f. eks. posterne fødevarer og bolig dominerer de ældres forbrug i langt, langt højere grad end lønmodtagerhusstandens forbrug. Det er et forhold, der ikke kan tages skyldigt hensyn til ved den nuværende pristalsregulering.

Ministeren sagde, at der manglede statistik over det nødvendige materiale for at indføre en sådan automatisk pensionsregulering. Det er muligt, men det er vel en af de ting, vi må kunne drøfte i udvalget. Man kan i dag lave så megen beregning over det ene og det andet, og jeg tror også, man kan gennemføre en bedre reguleringsordning, end vi har i dag, hvis man har viljen dertil.

Jeg er glad for, at ministeren så varmt og så stærkt gik ind for en lempelse og en modernisering af fradragsreglerne, især når det gælder pensionister, invalidepensionister og deres ægtefæller, ved eventuelle erhvervsindtægter. Det er et problem, som brænder mere og mere på, og jeg noterede mig, at ministeren sagde, at der vil komme et lovforslag i indeværende folketingsår.

Må jeg sige om førtidspensionen — da går jeg ud fra, at det af hr. Chr. Madsen m. fl. fremsatte forslag til beslutning kan indgå i udvalgsbehandlingen — at jeg vil da ikke lægge skjul på, at vi fra vor side ser på forslaget med sympati, også fordi det på flere punkter følger den udtalelse, som socialdemokratiet vedtog på sit årsmøde i sommer om førtidspensionen.

Med hensyn til tillægspensionen sagde ministeren, at man i regeringen arbejder med dette spørgsmål, og at det forslag, vi her har fremlagt, ikke lå så forfærdelig langt fra regeringens planer. Det kan vi jo kun være tilfreds med og håbe, at der må komme fart i dette arbejde, og det tror jeg også, at udvalgsarbejdet kan medvirke til.

Med hensyn til den videregående pension sagde ministeren, at det hører 1980erne til. Heri er jeg ikke enig med ministeren. Der er en sådan udvikling i gang i vort samfund, at de 35-40-50-årige i dag simpelt hen ikke, når den tid kommer, hvor de skal ind i pensionisternes rækker, vil nøjes med det, som en eventuel tillægspension, ATP, til den tid kan byde dem. Jeg tror, det er en sag, som vi også må beskæftige os med i udvalget, at vi må og skal regne med, at det ikke ligger så langt ude i fremtiden, som ministeren mente.

Jeg har endelig en bemærkning til hr. Valbak, som mente, at det var bedre, om man overlod drøftelserne af de ting, vi har drøftet her i dag, til det underudvalg, der er nedsat i socialreformkommissionen. Jeg vil gerne her pege på, at det var en udtrykkelig betingelse, da vi nedsatte denne socialreformkommission, at den ikke måtte hæmme udbygning inden for den sociale lovgivning. Derfor mener jeg, det er rigtigt, at denne sag drøftes og behandles, og der kan selvfølgelig også komme andre sager, som ikke må sinkes på grund af, at der sidder en socialreformkommission.

Hr. Evan Jensen var inde på pensionstillægget, som blev indført, tror jeg, i 1965. Jeg kan da gerne sige her, at i vort forslag er det ikke hensigten, at pensionstillægget skal bortfalde, ikke før de sidste 2 år af tillægspensionens opbygningsperiode på 8 år, og så må det aftrappes gennem disse 2 år. Men